

Landsfelag Sløkkiliðsmanna:

Vilja ikki missa Brunaumsjónina

At strika Brunaumsjón Landsins í fíggarlógaruppskotinum er takkarlønin, sum landsstýrið gevur teimum 400 sjálvbodnu sløkkiliðsmennunum, sigur Landsfelag Sløkkiliðsmanna

Eitt neyðugt millumliðið

- Tað ber als ikki til, at Brunaumsjón Landsins verður lögð beinleiðis undir Landsverkfrøðingin, tí so er vandi fyri, at pengarnir verða nýttir til annað endamá, sigur Áki Dimon, leiðari fyri Tvøroyrar Sløkkiliði

Fleiri av sløkkiliðunum eru illa fyri. Teimum vantar útgjöld, ella útgjöldin er í ringum standi, og harafturat vantar monnum útbygging.

Hesir spurningar eru ikki einfaldir at loysa. Kommunurnar skulu gjalda, men tær hava ikki ráð.

Eitt dømi er sløkkiliðið á Tvøroyri. Í ár hava menninir fingið lön fyri arbeiðið, sum teir gjørdur í 1990, men síðan hava teir einki oyra fingið.

Bilarnir eru í ringum standi, og teir hava heldur ikki bensin, tí bensinstøðirnar vilja ikki longur skriða.

Menninir halda tað vera eitt rimiligt krav, at teir eina ferð um árið sleppa á brandskúlanum, men tað skal kommunan eisini gjalda fyri, og tí eru fleiri ár síðan, nakar úr hesum sløkkiliðunum hefur verið á skeiði. Venjingarnar eru neyðugar fyri at kunna gera arbeiðið til lýtar. Sum er ber heldur ikki til at seta nýggjar brandmenn við, sigur Áki Dimon, leiðari í Tvøroyrar Sløkkiliði. Hann er harafturat næstformaður í Landsfelag Sløkkiliðsmanna.

Sløkkiliðið hefur fleiri ferðir gjørt býráðnum greitt, at hetta ikki ber til, og teir hava hót við at lagt frá sær sum sløkkiliðsmenn,

kemur ikki rættlag á viðurskiptini.

Ein stovn, sum sløkkiliðini tó hava at venda sær til, er Brunaumsjón Landsins. Hesin stovnur virkar sum millumliði millum sløkkiliðini, trygging og landsstýrið.

Blíða um ráð

- Tað millumliðið má vera, tí ofta er neyðugt hjá okkum at blíða um ráð t.d. um eldfimt ulfar, og hann hefur altíð verið beinsamur at heitt á, sigur Áki Dimon.

Hann harmast, at landsstýrið nú strikar játtanina til Brunaumsjón Landsins og ætlar at leggja stovnin beinleiðis undir Landsverkfrøðingin. Áki Dimon óttast fyri, at tá játtanin ikki longur verður beinleiðis markað til Brunaumsjónina, er vandi fyri, at pengarnir fara til asfalt ella vegarbeiði.

Áki Dimon nevnr eisini, at sløkkiliðini í sínum arbeiði renna seg í viðurskipti, sum teir fakliga ikki eru so kónur í. Tað kann t.d. vera vandamiklar el-innleggingar. Í slíkum málum hefur Brunaumsjónin áttið sær at bera boðini víðari til SEV í hesum førinum.

- Tað er nógv fyri, at arbeiðið hjá sløkkiliðunum skal verða so lítið virt, sum hetta vísir, sigur Áki Dimon.

randi

Tað er beint tað øvugta av tí, sum vit vantaðu, at Brunaumsjón Landsins nú er tikið burtur úr fíggarlógaruppskotinum. Vit høvdu ikki vantað, at einasta staðið, sum 400 sjálvbodnu sløkkilið fólk hava at venda sær til, bleiv burtur við einum pennastroki.

Sløkki- og bjargingarløini hava brúk fyri einum fakligum miðsavnandi stað at fara til, um ikki tað stóð, sum hóast alt er lagt, skal fara aftur í sekstíðirni ella aftur í gloymskuna.

Bert hetta at leiðsluviðurskiptini á skaðastaðnum nú eru blivin greið og eru byrjað at virka kring landið er eitt stórt framstig.

Og uttan brunaumsjónina høvdu vit ikki havt tær hart tiltrondu venjingarnar seinastu árin. Helst fer hetta at kámost burtur aftur nú. Hver skal nú standa fyri, hvør skal útvega okkum pening til felags venjingar og menna sløkki- og bjargingararbeiðið sum heild? Brunaumsjónin er jú eitt amboð hjá okkum sløkkiliðsfólki.

Landsstýrið hefur ferð eftir ferð lovað sløkkiliðsfelagnum, at sløkkiliðini skulu ikki sleppast upp á fjall. Og fyrst í oktober í ár var umboð fyri felagið kunnað um, at útlit vóru til, at tilbúvingin (bæris-skapunn) í Føroyum ætlandi skuldi mennast við út-búving og betri samskipan millum bjargingarféløg og sløkkilið. Eisini hvat leiðslu í nógvum ymskum skaða- og neyðstøðum viðvíkti skuldi stóð við hækast kring byggjarnar.

Landsfelag Sløkkiliðsmanna sær hetta seinasta herðaklappið frá landsstýrinum sum eina taktiska sera ringa gerð, sum eitt bakbit og eisini sum eitt tyngjandi "vink" til kommunurnar um, hvar stóð skal leggast. Hetta er eisini ein boðskapur til tryggingarnar um, at soleiðis metur landsstýrið hetta arbeiðsakið. Tryggingarnar svara sjálvandi aftur á sama hátt, hvat annað

Tað er neyðugt hjá sløkkiliðunum at hava ein stovn, sum fær venjingar í lag, og sum spyrjast kann til ráðs t.d. um vandamikil tilfar

var at vanta? Sløkkiliðsleiðarar liggja í stóðugum møðandi stríði við kommunurnar fyri bara at fáa so mikið av peningi, so sløkkiliðini fáa verið til, ja til bensin- og sløkkilið, sum kommunurnar hava SKYLDU til at reka.

Tað harmar landsfelagið, at hetta skuldi bliva endin. Men tað sigur eisini limunum, hvussu teir eru virð-

ismettir í samfelagnum.

Hetta var ein kold hond at leggja á eitt samstarv, sum hóast trøngur umstøður hefur verið í menning seinastu árin. Og hesum mótmæla vit.

Petur Jacobsen, form.

Ongin EDV-feilur

Orsakað av tí nógvu umtaluni, sum arbeiðsloysisskipanini hefur verið tillutað hesar seinastu dagarnar, vilja vit fegin koma við hesum viðmerkingum:

Fyrst til tað, sum skrivað varð í Dimmalætting týsdagin og aftur í Degi og Viku týskvöldið um, at tað eru so nógvir villur í útgjaldingunum, er at siga, at tað er ONGIN feilur í tí EDV-skránni. Tær villur, sum eru, stava næstan altíð frá, at vit ikki hava fingið rættar upplýsingar frá viðkomandi.

Hvør einasti tími, sum ein arbeiðsleysur arbeiðir og annars broytingar í viðurskiptunum hjá tí arbeiðsleysa, skulu skrásetast í skipanini og gevur hetta sjálvsagt við teimum 4.800 persónunum, sum vit skulu avgreiða áðrenn hvørt útgjald, nógv arbeiði.

Sjálvsagt koma mistøk eisini fyri hjá okkum, men tey eru til at rætta, og verða tað eisini, so skjótt, vit eru vanug við tey.

Tað er sera óheppið, at slíkt kemur út í fjølmíðlarnar á henda hátt. Tað merk-

ist longu á viðskiftafólki okkara, sum av slíkum gerast enn meiri ótrygg, enn tey eru framanundan.

So hefur eisini verið sera nógv tosað um ein roknifeil, sum er gjørdur á arbeiðsloysisskipanini. Til tað eru hesar viðmerkingar:

Tá tað av fyrstan tíð varð gjørd ein forsoðn, og hær skal undirstrikast, at tað eru forsoðnir, ið talan er um, varð hetta gjørt í skundi, tí tøluni skuldu fyriliggja helst tveir-tríggjar dagar, áðrenn tey vóru umbiðin. Hetta gjørdi, at stundir ikki vóru til - ei heldur manning - at gera tað stóra eftirkanningararbeiðið.

Tað stór arbeiðsstrýðið á stovnin hefur eisini gjørt, at tað ongantíð er gjørt meira við hesa skrá. Tá so landsstýrið nú skal hava gjørt eina rúgvu av forsoðnum við ymskum fortreytum, boðu vit sjálvi um at fáa hjálp frá teirra EDV-manni

orsaka av, at vit mettu tað fyri okkum var meiri umráðandi at fáa útgjaldið liðugt, so at viðskiftafólk okkara høvdu sín pening í peningastovninum til útdána.

Annars so hefur landsstýrið fingið øll útgjalds-

hagtel sohvørt, sum útgjöldini eru farin fram.

Støtat er ikki talan um álvarslig brek á EDV-skipan okkara, sum sagt varð týskvöldið, og vóna vit við hesum at fáa arbeiðsfríð aftur.

Vit ynskja viðskiftafólki okkara eini gleðilig jól og gott nýggjár.

Tórshavn, hin 22. desember 1993

vegna arbeiðsloysisskipanina

Tórgerð Nielsen, leiðari

Frá FØROYA TEKNIKARAFELAG

Boðað verður til

EYKAADALFUND
mánadagin 10. jan., 1994, kl. 17.00

á
HOTEL HAFNIA (Parnassinum)

Dagsskrá: Samanlegging við Starvsmannafelagið.

Nevndin